

Костоварова Ю. О.,

науковий керівник — **Чернікова Н. М.,** к.е.н., доцент,
Луганський національний аграрний університет,
м. Луганськ

ОБЛІК І КОНТРОЛЬ РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ І ПОКУПЦЯМИ ТА ПОКРАЩЕННЯ ПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасна економіка побудована так, що підприємець повинен постійно вести розрахунки з різними юридичними та фізичними особами. Чітка організація обліку розрахунків з покупцями і замовниками має велике значення, так як здійснює безпосередній вплив на швидкість обертання обігових коштів, а своєчасність надходження грошових коштів веде до зростання рівня платоспроможності та абсолютної ліквідності будь-якого господарюючого суб'єкта.

Розрахунки є важливою ланкою функціонування всього господарського механізму, необхідною умовою здійснення розширеного виробництва і розвитку соціальної сфери. За їх допомогою виконується кругообіг засобів і починається новий цикл. Розрахунки використовуються для взаємного контролю постачальників і покупців, замовників і підрядчиків. Завдяки чітко організованому порядку розрахунків підвищується відповідальність виробників за збереження продукції та її якість, своєчасність поставки та здійснення робіт. Через розрахунки банки і фінансові органи контролюють діяльність організацій, спостерігають за їх фінансовим станом [1].

З метою покращення розрахункової дисципліни і для скорочення кредиторської та дебіторської заборгованості пропонуємо деякі пропозиції для удосконалення обліку розрахунків:

- систематично здійснювати контроль за співвідношеннями дебіторської і кредиторської заборгованості;
- проводити аналіз складу і структури дебіторської і кредиторської заборгованості за конкретними постачальниками і покупцями, а також щодо термінів утворення заборгованості або терміни їх можливого погашення;
- контролювати оборотність дебіторської та кредиторської заборгованості, а також стан розрахунків щодо простроченої заборгованості;

- для вдосконалення ведення обліку з постачальниками та підрядниками пропонуємо ввести документ — Реєстр документів до сплати, де вказані рахунки постачальників і терміни їх сплати, кінцеве сальдо за кожним рахунком

- з метою контролю та підвищення ефективності управління дебіторською заборгованістю за товари, роботи і послуги рекомендовано ввести субрахунок 3614 «Розрахунки за відстроченими платежами»;

- виважений підбір покупців, що дозволяє диверсифікувати ризики виникнення дебіторської заборгованості [2].

Важливу роль у забезпеченні ефективних форм господарювання на вітчизняних підприємствах відіграє аналіз фінансового стану підприємств, який відповідає за відбір, оцінку та інтерпретацію фінансових, економічних та інших даних, що впливають на процес прийняття інвестиційних і фінансових рішень. Найважливішим при цьому є оцінка платоспроможності підприємств, оскільки у короткостроковій перспективі фінансовий стан характеризується саме платоспроможністю [3].

Основними причинами зниження ліквідності та платоспроможності підприємства є збиткова діяльність, а також збільшення поточних зобов'язань, фінансування капітальних витрат за рахунок поточних зобов'язань, зменшення власного капіталу. Відповідно рекомендації, щодо покращення рівня ліквідності та платоспроможності передбачають, насамперед, досягнення прибутковості, що передбачає збільшення обсягів продажу та зменшення витрат, залучення довгострокових позик на фінансування капітальних витрат, або відмова від інвестиційних проєктів. Також важливим є раціональне управління наявними фінансовими ресурсами, зокрема визначення оптимальних обсягів виробничих запасів, управління дебіторською заборгованістю, координація планів виробництва та продажу, забезпечення безперебійної роботи підприємства тощо. Тобто вихід зі скрутного становища і підвищення ефективності діяльності вимагає розробки та впровадження комплексу заходів.

Фінансові зобов'язання підприємство може зменшити за рахунок:

- зменшення суми постійних витрат (у тому числі витрат на утримання управлінського персоналу);

- зменшення рівня умовно-змінних витрат;

- продовження строків кредиторської заборгованості за товарними операціями,

а також збільшити суму грошових активів за рахунок:

- рефінансування дебіторської заборгованості (шляхом факторингу, врахування та дисконтування векселів, форфейтингу, примусового стягнення);
- прискорення оборотності дебіторської заборгованості (шляхом скорочення термінів надання комерційного кредиту);
- оптимізації запасів товарно-матеріальних цінностей (шляхом встановлення нормативів товарних запасів методом техніко — економічних розрахунків) [3].

Список використаних джерел

1. Фомін Ф. Ф., Медведюк І. М. Шляхи вдосконалення системи безготівкових розрахунків // Економіка АПК. — 2010. — №5.
2. Л. Сук. Форми розрахунків // Бухгалтерія в сільському господарстві. — №17, вересень 2010.
3. Брижань І. А. Контролінг в системі інструментів забезпечення платоспроможності підприємства // Економіка і регіони. — 2009. — №3. — С. 55–60.

Кравчук А. О.,

науковий керівник — **Мельничук В. В.**, к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ В ТОВАРИСТВАХ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ

Невпинний перехід України до ринкової економіки, розширення та поглиблення ринкового середовища у всіх сферах діяльності цілком закономірно викликає необхідність реформування обліку та контролю на підприємствах. Основним джерелом, де акумулюється та систематизується відповідна інформація, є бухгалтерський облік. Він відображає процес формування власності, обсяг прав власників підприємства, розподіл результатів його діяльності, особливості відносин власності.

Однією з найпоширеніших організаційно-правових форм підприємництва є товариство з обмеженою відповідальністю. Відповідно до вимог чинного законодавства України ТОВ визнається